

Під час вступу до Світової організації торгівлі Україною взято зобов'язання забезпечити приведення національного законодавства з питань визначення митної вартості у відповідність до норм міжнародного права, зокрема, положень статті VII Генеральної угоди з тарифів та торгівлі 1994 року і Угоди про застосування статті VII ГАТТ.

Таким чином, Митний кодекс України, який набрав чинності 01.06.2012, зокрема, в частині визначення митної вартості, приведено у відповідність до міжнародного права.

Порядок та методи визначення митної вартості товарів є однаковими для всіх товарів і не залежать від митниці оформлення та суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, які їх переміщують.

Нарахування, сплата і стягування мита на товари виробляється на підставі їхньої митної вартості, тобто ціни, що фактично сплачена чи підлягає сплаті за них на момент перетину митного кордону країни. Митна вартість включає ціну товару, зазначену в рахунках та фактичні витрати, які не включені до цих рахунків:

а) витрати по доставці товару до аеропорту, порту чи іншого місця ввозу товару на митну територію країни (вартість транспортування; витрати по навантаженню, розвантаженню, перевантаженню товарів; страхову суму (страхування до пункту перетинання митного кордону країн);

б) витрати, понесені покупцем (комісійні і брокерські винагороди; вартість контейнерів і (чи) іншої багатооборотної тари, якщо відповідно до ТН ЗЕД вони розглядаються як єдине ціле з оцінюваними товарами; вартість упакування, включаючи вартість пакувальних матеріалів і робіт з упакування);

в) ліцензійні й інші платежі за використання об'єктів інтелектуальної власності, які належать до даних товарів, що повинні бути сплачені імпортером (експортером) прямо чи побічно як умова їхнього ввезення (вивезення);

г) частина прямого чи непрямого доходу продавця від будь-яких наступних перепродажі, чи передачі використання оцінюваних товарів на території даної країни.

Метод визначення митної вартості за ціною договору (контракту) щодо товарів, які ввозяться на митну територію України відповідно до митного режиму імпорту являється основним методом визначення митної вартості. Якщо основний метод не може бути використаний тоді послідовно застосовують другорядні методи, а саме:

- за ціною договору щодо ідентичних товарів.

При використанні методу на підставі ціни на ідентичні товари приймається до уваги, що під ідентичними розуміють товари однакові в усіх відношеннях з оцінюваними товарами, в тому числі за такими ознаками:

- фізичні характеристики;

- якість і репутація на ринку;

- країна походження;

- виробник.

При визначенні митної вартості за цим методом слід враховувати витрати, зазначені в основному методі. У випадку, якщо при цьому методі виявляється більше однієї ціни угоди за ідентичними товарами, то для визначення митної вартості ввезених товарів застосовується найнижча з них.

- за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів враховується, що під подібними

розуміють товари, що хоча й не однакові в усіх відношеннях, мають подібні характеристики і складаються зі схожих компонентів, що дозволяє їм виконувати ті самі функції, що й оцінювані товари і бути комерційно взаємозамінними.

При визначенні подібності товарів враховуються такі їхні ознаки:

- якість, наявність товарного знаку і репутація на ринку;

- країна походження;

- виробник.

При визначенні митної вартості за цим методом також повинні враховуватися витрати, визначені в основному методі.

Застереження щодо умов застосування методів визначення митної вартості товарів за ціною договору щодо ідентичних товарів та за ціною договору щодо подібних (аналогічних) товарів:

1. товари не вважаються ідентичними оцінюваним чи подібними їм, якщо вони не були зроблені в тій самій країні, що й оцінювані товари;

2. товари, зроблені не виробником оцінюваних товарів, а іншою особою, приймаються до уваги тільки в тому випадку, якщо немає ні ідентичних, ні однорідних товарів, зроблених особою-виробником оцінюваних товарів;

3. товари не вважаються ідентичними чи подібними, якщо їхнє проектування, дослідно-конструкторські роботи, їхнє художнє оформлення, креслення й інші аналогічні роботи виконані в країні імпорту.

- на сонові віднімання вартості;

- на основі додавання вартості (обчислена вартість);

- резервний.

Мито нараховується, сплачується митним органам та перераховується до Державного бюджету України.

При визначенні митної вартості і сплаті мита іноземна валюта перераховується в національну валюту.

Одним із ключових моментів при розрахунку митних платежів є питання країни походження товару.

Під країною походження товару розуміють країну, де товари були цілком зроблені чи піддані достатній переробці чи обробці.

Товарами, цілком зробленими в даній країні, вважаються:

а) корисні копалини, добуті в межах її території чи економічної зони;

- б) рослинна продукція, вирощена на її землі;
- в) живі тварини, вирощені в ній;
- г) продукція, отримана в ній від живих тварин;
- д) зроблена в ній продукція мисливського, рибальського і морського промислу;
- е) продукція морського промислу, добута чи зроблена у Світовому океані суднами даної країни, а також судами, орендованими (зафрахтованими) нею;
- ж) вторинна сировина і відходи, що є результатом виробничих та інших операцій, здійснених у даній країні та інші.

Не вважаються достатньою переробкою такі технологічні операції:

- по збереженню товарів під час їхнього збереження чи транспортування;
- підготовка товарів до продажу і транспортування (подрібнення партії, формування відправлень, сортування і переупакування);
- прості складальні операції;

- змішування товарів (компонентів) без надання отриманої продукції характеристик, що істотно відрізняють її від вихідних складових.

Встановлення нових та зміна діючих ставок ввізного мита, визначено Законом України «Про Митний тариф України», здійснюється Верховною Радою України шляхом прийняття законів України. Ставки ввізного мита встановлені Законом України «Про Митний тариф України» є однаковими по всій території України.

Ввізне мито є диференційованим до товарів, що походять з держав, які спільно з Україною входять до митних союзів або утворюють з нею зони вільної торгівлі. У разі встановлення будь-якого спеціального преференційного митного режиму згідно з міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, застосовуються преференційні ставки ввізного мита, встановлені Митним тарифом України .

До товарів, що походять з України або з держав - членів Світової організації торгівлі, або з держав, з якими Україна уклала двосторонні або регіональні угоди щодо режиму найбільшого сприяння, застосовуються пільгові ставки ввізного мита, встановлені Митним тарифом України , якщо інше не встановлено законом.

До решти товарів застосовуються повні ставки ввізного мита, встановлені Митним тарифом України .

Документами, що підтверджують країну походження товару, є сертифікат про походження товару , засвідчена декларація про походження товару , декларація про походження товару , сертифікат про регіональне найменування товару. Країна походження товару заявляється (декларується) митниці шляхом подання оригіналів документів про походження товару.

Сертифікат про походження товару - це документ, який однозначно свідчить про країну походження товару і виданий компетентним органом даної країни або країни вивезення, якщо у країні вивезення сертифікат видається на підставі сертифіката, виданого

компетентним органом у країні походження товару.

Засвідчена декларація про походження товару - це декларація про походження товару, засвідчена державною організацією або компетентним органом, наділеним відповідними повноваженнями.

У разі ввезення товару на митну територію України документ, що підтверджує країну походження товару, подається обов'язково лише у разі, якщо це необхідно для застосування митно-тарифних заходів регулювання зовнішньоекономічної діяльності, кількісних обмежень (квот), інших заходів економічного або торговельного характеру, що здійснюються в односторонньому порядку або відповідно до двосторонніх чи багатосторонніх міжнародних договорів, укладених відповідно до закону, або заходів, що здійснюються відповідно до закону для забезпечення здоров'я населення чи суспільного порядку, а також у разі, якщо в органу доходів і зборів є підстави для підозри в тому, що товар походить з країни, товари якої заборонені до переміщення через митний кордон України згідно із законодавством України.

У разі ввезення товару на митну територію України сертифікат про походження товару подається обов'язково:

1) на товари, до яких застосовуються преференційні ставки ввізного мита, встановлені Митним тарифом України ;

2) на товари, щодо ввезення яких в Україну застосовуються кількісні обмеження (квоти) або заходи, вжиті органами державного регулювання зовнішньоекономічної діяльності в межах повноважень, визначених законами України "Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту" , "Про захист національного товаровиробника від субсидованого імпорту" , "Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну" , "Про зовнішньоекономічну діяльність" ;

3) якщо це передбачено законами України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Документи, які підтверджують країну походження товару, не вимагаються у разі, якщо:

- 1) товари, що переміщуються через митний кордон України, не підлягають письмовому декларуванню відповідно до цього Кодексу;

- 2) товари ввозяться громадянами та оподатковуються за єдиною ставкою мита відповідно до розділу XII Митного кодексу України ;

- 3) товари ввозяться на митну територію України в режимі тимчасового ввезення з умовним повним звільненням від оподаткування;

- 4) товари переміщуються митною територією України в режимі транзиту;

- 5) це передбачено міжнародним договором, згоду на обов'язковість якого надано Верховною Радою України;

- 6) через митний кордон України переміщуються зразки флори, фауни, ґрунтів, каміння тощо для наукових досліджень, відібрані на об'єктах України, які розташовані в полярних регіонах або на островах у нейтральних водах Світового океану, що знаходяться у сфері наукових інтересів України.

Головне управління ДФС у Полтавській області